

Arrest

nr. 250 462 van 4 maart 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. STEFANI
Corda Campus
Kempische Steenweg 311 bus 2.08
3500 Hasselt**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 6 november 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 februari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. STEFANI, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Iraanse staatsburger te zijn, geboren op (...) te Salmas in Iran. Sinds 16/07/1395 (5 oktober 2014) bent u gehuwd met M.P. (...). Jullie hebben geen kinderen samen. Uw echtgenote, ouders, broers en zussen verblijven tot op heden in Salmas Uw zus N.Y.Z. (...) verblijft in Tehran en uw broer M.Y. (...) verblijft sinds 2012 in Erbil te Irak.

Uw broer M. (...) vertrok reeds in 2012 richting Iraaks Koerdistan om zich bij de KDPI te voegen. Intussen beschikt hij tevens over een partijkaart. Tussen 2014 en 2018 was u tewerkgesteld in Irak. Tijdens deze tijdspanne ging u in verlofperiodes regelmatig de grens met Iran over. Tijdens uw verblijf in Irak, ging u regelmatig uw broer bezoeken, met wie u vanuit Iran communiceerde via WhatsApp. Vanaf ‘Shahrivar 1396’ (Gregoriaanse kalender: 23 augustus – 22 september 2017) bent u zich beginnen

bezig te houden met de KDPI, nadat u via uw broer in contact kwam met de partij en zich wilde inzetten voor de Koerdische kwestie als sympathisant binnen de KDPI. Op uw broer A. (...) en uw broer M. (...) na, vertelde u niemand over uw engagement. Op vraag van uw broer M. (...) vervoerde u op '10 Favardin 1397' (30 maart 2018) voor het eerst politiek drukwerk van Piranshahr naar Salmas, alwaar een kennis van uw broer, S. (...), het pakket in ontvangst nam voor verdere distributie. Een tweede transport vond plaats op '20 of 22 Tir 1397' (11 of 13 juli 2018). Bij het derde transport op '24 Shahrivar 1397' (15 september 2018) diende u echter uw wagen uit te lenen aan S. (...) daar zijn auto stukken had. 's Avonds kreeg u een telefoontje van uw broer M. (...) met de melding dat S. (...) tegen de lamp was gelopen en dat zijn wagen in beslag genomen werd door het Ettala'at. Hierop dook u gedurende zes dagen onder bij een familieverwant in Ashnak. Daags na de inbeslagname van de wagen, kregen uw ouders de autoriteiten over de vloer nadat ze via de boorddocumenten van de wagen, u als eigenaar konden identificeren. Hierop werd uw vader en uw broer A. (...) meegenomen voor een ondervraging maar enkele dagen later weer vrijgelaten. Op '30 Shahrivar 1397' (21 september 2018) verliet u met behulp van een familieverwant het Iraans grondgebied richting Turkije. Drie maanden later trok u vanuit Istanbul per vrachtwagen naar België alwaar u op 26 december 2018 aankwam en daags nadien uw nood aan internationale bescherming kenbaar maakte bij de Belgische Autoriteiten. Niet lang na uw aankomst, nam u contact op met de lokale afdeling van de KDPI in België met het doel om aan activiteiten deel te nemen. Zo woonde u een Nawroz feest in Leuven bij, nam u deel aan een viering n.a.v. de oprichting van de partij, nam u deel aan een betoging i.v.m. Syrische Koerden, was u aanwezig bij een herdenking voor Dr. Ghossamlo in Brussel, een lezing in Gent en een debat over Koerdistan in Leuven.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: Uw origineel rijbewijs, uw Iraanse identiteitskaart, een aanbevelingsbrief van de KDPI, twaalf foto's i.v.m. uw activiteiten in België, een kopie van uw paspoort, een kopie van uw shenasnameh, een kopie van uw militaire kaart, een kopie van de shenasnameh van uw vrouw, moeder en vader, en een kopie van uw huwelijksakte.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming vermeldt u dat u vreest geëxecuteerd te worden ten gevolge van uw sympathie voor de KDPI (CGVS p. 13). Na onderzoek van al de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient vastgesteld te worden dat u niet de status van vluchteling noch de status van het subsidiair beschermde kan toegekend worden, dit om onderstaande redenen.

Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u niet hebt kunnen overtuigen met uw kennis van de KDPI. U weet weliswaar o.a. waarvoor de afkorting KDPI staat (CGVS P.12), wie haar stichter is (CGVS p. 12), wat er zich in Mahabad heeft afgespeeld (CGVS p. 12), en wanneer het laatste congres heeft plaatsgevonden (CGVS p. 12). Dat u voorgaande algemene en vlot instudeerbare kennis kan presenteren vormt echter geen bijdrage tot de geloofwaardigheid van uw rol als sympathisant binnen de partij. Zo mag er van u, een sympathisant van de KDPI, toch verwacht worden dat u op de hoogte bent van de belangrijke koerswijziging, zijnde het federalisme, dat overeengekomen werd op het laatste partijcongres (CGVS p. 13). Even verwonderlijk is de vaststelling dat u niet op de hoogte blijkt van de heropname van de gewapende strijd door de KDPI. Naast de bekendheid van de partij in Iraans Koerdistan wijst u er als een van de redenen dat u voor de KDPI koos op dat de KDPI niet in gewapende strijd maar in dialoog gelooft (CGVS p.11). Nochtans herriep de KDPI in 2016 haar staakt-het-vuren met de Iraanse staat en nam ze terug de wapens op. Dat u die in 2017 als sympathisant tot de KDPI toetrad en een broer zou hebben die als strijder voor de KDPI actief is dit niet zou weten valt niet voor te stellen. Aangezien u meermaals benadrukt dat het vreedzame karakter van de KDPI u aansprak ondermijnt uw onwetendheid het geloof in uw toenadering tot deze partij (CGVS p. 11,13). Tevens mag er van u verwacht worden dat u weet in welk opzicht de KDPI verschilt van de PJAK. U kan slechts aangeven dat KDPI door middel van dialoog haar doelen wil bereiken terwijl PJAK aan de gewapende strijd doet (CGVS p. 12). Dat u slechts dit verschil, dat u zoals hierboven aangehaald bovendien foutief weergeeft, kan aanhalen wijst er allerm minst op dat u in Iran of in België nauw bij de Koerdische kwestie betrokken bent. Voorts weet u evenmin dat leden pas een lidkaart krijgen na de Peshmerga training (CGVS p. 13) en zou u op de hoogte mogen zijn van de duur van de Peshmerga training (CGVS p. 13), zijnde drie maanden, indien uw broer daadwerkelijk deze training doorliep.

Tenslotte zou u ook deugdelijk moeten kunnen antwoorden op de vraag hoe sympathisanten georganiseerd zijn (CGVS p. 13), hetgeen u nalaat te doen. U kon echter met geen van uw antwoorden overtuigen, hetgeen toch wel opmerkelijk te noemen is voor iemand die naar eigen zeggen sympathisant werd voor zijn volk (CGVS p. 11).

Dat u in tegenstelling tot wat men van het engagement van een sympathisant mag verwachten, niet kan overtuigen met een deugdelijk kennis van de partij, doet dan ook sterk afbreuk aan uw daadwerkelijk engagement in Iran. De aanbevelingsbrief die u neerlegt, kan voorgaande vaststelling geenszins ombuigen. Het gegeven dat u warrig blijft over de wijze waarop u die brief hebt bekomen (CGVS p. 5), is alvast geen toonbeeld van oprechtheid. Zo verklaart u eerst zelf contact genomen te hebben met het KDPI-kantoor in Parijs, later verklaart u via Parijs naar Irak doorgestuurd te zijn en nog later verklaart u dat het door uw broeders B. (...) en Az. (...) geregeld werd (CGVS p. 5). Geen van deze werkwijzen komt echter overeen met de procedure voor dit soort attesten (kopie in het administratief dossier) zoals die op de website van de KDPI werd omschreven, een website die u als sympathisant overigens niet blijkt te kennen (CGVS p. 6). De brief werd overigens op 24 juli 2019, na uw verzoek om internationale bescherming opgemaakt en maakt een expliciete vermelding van uw verzoek. Het hoeft dan ook niet te verbazen dat het gesolliciteerd karakter elke objectieve bewijswaarde van deze brief ontnemt. Voorgaande vaststelling, alsook uw minimale kennis van de KDPI zetten de geloofwaardigheid van uw verklaringen m.b.t. uw engagement bij de KDPI op de helling en komen uw verzoek om internationale bescherming niet ten goede.

Vervolgens moeten er vraagtekens geplaatst worden bij uw verklaringen i.v.m. uw activiteiten bij de KDPI in Iran. De door u verklaarde werkwijze van het vervoer waarbij u telkens dezelfde route nam (CGVS p. 14, 15) en de pakketten in het openbaar overhandigde aan S. (...) (CGVS p. 15, 16), die u naar eigen zeggen wel uw vriend zou zijn maar als u gevraagd wordt over hem te vertellen moet toegeven dat u hem niet kent. U bewijst vervolgens uw onwetendheid over hem door te moeten toegeven dat u zijn volledige naam niet kent, dat u geen idee heeft van zijn functie binnen de partij en slechts veronderstelt dat hij ook een sympathisant is (CGVS 13, 15, 16). Aangezien uw deze man niet alleen als uw vriend maar ook die van uw broer aanduidt en stelt dat uw broer telkens contact had met S. (...) kunnen uw verklaringen geenszins overtuigen (CGVS p.11,14). Op de verspreiding van propaganda die ingaat tegen de krijtlijnen van het regime in Iran staan immers zware straffen. Men zou dan van zowel uw opdrachtgever, als uzelf kunnen verwachten dat er diverse routes worden genomen, u geenszins in het openbaar nabij een rond punt uw lading aan S. (...) zou overdragen (CGVS p. 16) en u zich tenminste wat meer zou informeren over voorgenoemde (CGVS p. 15, 16). Dat u met uw verklaringen een beeld tracht te schetsen dat geenszins overeenkomt met wat men mag verwachten in de geest van uw verklaringen, doet dan ook sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde activiteiten voor de KDPI in Iran.

Ook uw verklaringen i.v.m. de vervolgingsfeiten die u in Iran omwille van uw engagement voor KDPI zou hebben gekend doen uw verzoek geen goed. Zo is het toch wel merkwaardig te noemen dat de beruchte Iraanse inlichtingendienst pas een dag nadat men uw wagen gevonden had, inclusief boorddocumenten en propaganda van de KDPI, zou langskomen bij uw thuis om verhaal te halen (CGVS p. 13, 14, 16, 17, 18). Gelet op het uitgebreide netwerk van het Ettala'at, kan er van hen verwacht worden dat zij niet veel later na de vondst van uw wagen met KDPI propaganda aan boord, reeds bij u thuis zouden aankloppen. Dat zij niet eens de moeite zouden nemen om ook eens bij uw schoonouders langs te gaan (CGVS p. 17) maakt uw verklaringen nog onwaarschijnlijker. Het hoeft u dan ook niet te verrassen dat u met het geheel van bovenstaande er niet in geslaagd bent uw activiteiten bij de KDPI en daaruit voortvloeiende problemen in Iran, aannemelijk te maken. Bovenstaande vaststellingen doet uw verzoek om internationale bescherming dan ook sterk afbrokkelen.

Voorts dient er nog op gewezen te worden dat u tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd m.b.t. wat er met S. (...), de man die uw auto leende, gebeurd is. Tijdens uw eerste interview bij de DVZ verklaarde u dat hij werd gearresteerd (CGVS-vragenlijst, vraag 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u echter dat hij is kunnen vluchten (CGVS p. 17). Geconfronteerd met deze inconsistentie zegt u niet verklaard te hebben dat hij gearresteerd werd (CGVS p. 14), hetgeen opmerkelijk is daar u bij aanvang van het onderhoud nochtans gevraagd werd of u opmerkingen had bij het eerste interview (CGVS p. 2). Ook met betrekking tot de inval van het Ettala'at legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u tijdens uw eerste interview dat uw vader en uw broer tijdens de nacht van 24 op 25/6/1397 gearresteerd werden tijdens een huiszoeking bij uw thuis (CGVS-vragenlijst, vraag 5). Tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaart u echter dat men een dag nadat men uw wagen op 24/6/1397 gevonden had bij uw thuis langs kwam (CGVS p. 17). Van een verzoeker om internationale bescherming kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij de bevoegde autoriteiten van zijn gastland correct en eenduidig inlicht over de toedracht van zijn vlucht. De vaststelling dat u opeenvolgend tegenstrijdige verklaringen aflegt m.b.t.

centrale elementen in uw relaas, doet verder afbreuk aan uw bewering dat u in de problemen bent gekomen n.a.v. het vervoer van KDPI-propaganda in Iran.

Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de gegronde vrees of het reële risico op respectievelijk vervolging of ernstige schade van cruciaal belang. Hierbij moet rekening worden gehouden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke, dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. Wat u betreft zijn er geen elementen voorhanden die het tegendeel suggereren. Zo dient er op gewezen te worden dat uw activiteiten in België geenszins gericht zijn op het Iraanse regime. U verklaart immers zelf dat u een conferentie in Gent bijwoonde, een herdenking voor Dr. Ghossamlo aan het Europees Parlement bijwoonde, mee betoogde tegen de Turkse aanval op Afrin in Syrië, een Nawroz feestvierde, en tenslotte een conferentie bijwoonde over de delen van Koerdistan (CGVS p. 11, 19). Nergens uit uw verklaringen noch uit uw de foto's of uw sociale mediaaccounts blijkt dat u zich zou gericht hebben tegen het Iraanse regime of hebt deelgenomen aan evenementen aangaande Koerdische zaak in Iran. De door u neergelegde foto's van deze activiteiten, die op uw Facebookaccount werden hernomen, bieden slechts een verslag van een eenmalig engagement waarbij u deel uitmaakt van een groter geheel van aanwezigen. Louter uit uw deelname aan deze protestactie of de publicatie van de foto's op uw Facebookaccount kan niet opgemaakt worden dat de Iraanse autoriteiten van uw aanwezigheid op de hoogte zouden zijn, laat staan dat u omwille van een verondersteld ernstig politiek engagement geïsoleerd zou worden door de Iraanse autoriteiten bij een eventuele terugkeer, noch geeft u dit zelf aan doorheen uw verklaringen. Dat u uzelf hierbij uitvoerig in beeld tracht te brengen doet overigens sterk twifelen aan de ware toedracht van uw aanwezigheid op voorgenoemde evenementen.

Te meer blijkt uit de beschikbare informatie dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen kan niet het minste geloof gehecht worden aan uw beweerde activiteiten voor de KDPI in Iran, de daaraan gekoppelde problemen en de noodzaak om uw land van herkomst te ontvluchten. U heeft niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Iran in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

U heeft bovenstaande appreciatie niet kunnen ombuigen met de door u neergelegde documenten. Uw rijbewijs, uw identiteitskaart, het kopie van uw paspoort, het kopie van uw shenasnameh, uw militaire kaart en uw huwelijksakte vormen een bewijs van nationaliteit en identiteit, hetgeen niet ter discussie staat.

Het kopie van de shenasnameh van uw vrouw, vader en moeder hebben betrekking op hun identiteit en nationaliteit en vormen verder geen bijdrage tot uw verzoek om internationale bescherming. Het gesolliciteerd karakter van uw aanbevelingsbrief van de KDPI werd reeds bovenaan besproken. De twaalf foto's i.v.m. uw activiteiten in België werden eerder al besproken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de: “schending van artikel IA2 Vluchtelingenverdrag en artikel 48, 49, 57/6 en 57/7 bis Vw.”

Hij betoogt:

“De gegronde vrees voor vervolging is in hoofde van verzoeker wel degelijk aanwezig.

Immers, een "gegronde vrees voor vervolging" betekent niet dat er een absolute zekerheid dient te bestaan dat iemand vervolgd zou worden wanneer hij in zijn land gebleven was !

Het volstaat daarentegen dat er een redelijke kans bestaat dat er vervolging zal plaatsvinden.

Het artikel 57/7bis bepaalt - ter omzetting van art 4§4 van de Richtlijn 2004/83/EG - in dat verband:

(...)

In hoofde van verzoeker is er gelet op de feiten een redelijke kans op vervolging, minstens de vrees hiertoe aanwezig.

Het CGVS bevestigde immers zelf dat er op de verspreiding van propaganda die ingaat tegen de krijtlijnen van het regime in Iran zware straffen staan.

De FOD buitenlandse zaken bepaalt eveneens het volgende:

(...)

Het CGVS hecht echter geen geloof aan de beweringen van verzoeker dat hij betrokken was bij dit soort feiten.

Het CGVS baseert zich hiervoor op de kennis van verzoeker omtrent de KDPI. In eerste instantie bevestigt zij dat verzoeker over een algemene kennis beschikt omtrent de KDPI, hetgeen van een sympathisant verwacht kan worden.

Toch is zij van oordeel dat verzoeker over een diepgaandere kennis zou moeten beschikken omtrent onder andere koerswijzigingen en de procedure om lid te worden van de partij. Verzoeker bevestigde echter meermaals tijdens het verhoor dat hij slechts sympathisant was en bijgevolg niet op de hoogte was van diverse procedures omtrent lidmaatschap.

Bovendien is verzoeker moeten vluchten ten gevolge van politieke propaganda die in zijn voertuig werden gevonden. Gelet op het feit dat verzoeker slechts sympathisant is, was hij bijgevolg niet op de hoogte van de gebruiken bij het verspreiden van propaganda, hetgeen het CGVS hem verwijt.

Gelet op de gevaren die hiermee gepaard gaan, heeft verzoeker nooit de volledige naam van S. (...) gekend, de persoon die uiteindelijk met zijn auto werd aangehouden.

Tot slot merkt verzoeker op dat zelfs indien hij geen sympathisant zou zijn van de KDPI, er nog steeds een reële vrees voor vervolging bestaat. De autoriteiten in Iran zullen er immers vanuit gaan dat hij een actief lid is van de KDPI.

Zelfs indien het CGVS geen geloof hecht aan het verhaal van verzoeker omtrent de verspreiding van propaganda, dan nog was hij reeds twee jaar actief in België als sympathisant van de KDPI.

Zoals blijkt uit de foto's en bevestigd door het CGVS, woonde verzoeker een Nawroz feest bij in Leuven, nam hij deel aan een viering naar aanleiding van de oprichting van de partij, nam hij deel aan betogingen in verband met Syrische Koerden, was hij aanwezig bij een herdenking van Dr. Ghossamlo in Brussel, een lezing in Gent en een debat over Koerdistan in Leuven. Op deze foto's is hij eveneens prominent aanwezig op het podium. (Stuk 2)

Deze foto's werden openbaar op onder andere Facebook geplaatst. De lokale autoriteiten in Iran hebben bijgevolg deze foto's ook ter beschikking en zullen hun vermoeden van de betrokkenheid van verzoeker bij de verspreiding van propaganda bevestigen.

Dat de vier voorwaarden geponeerd in artikel IA lid 2 van de Conventie van Genève van 1951 in samenlezing met de artikelen 48 en 49 van de Vw. zijn wel degelijk vervuld zijn in hoofde van verzoeker, om de redenen hierboven aangehaald.

Er bestaat wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van verzoeker in de zin van art. IA2 van de Conventie van Genève.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet).

In dit kader doet hij gelden:

"Het grote risico van een menonwaardige behandeling bij terugkeer van verzoeker naar Iran werd hierboven reeds uitvoerig besproken. Hieruit blijkt duidelijk dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade bij zijn terugkeer, te meer omdat hij nergens aanspraak kan maken op de nodige hulp of bescherming.

Aldus voldoet verzoeker aan de voorwaarden tot het verkrijgen van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4 Vreemdelingenwet. Het grote risico op menonwaardige behandeling bij terugkeer naar zijn land is onomstotelijk bewezen.

Verzoeker beschikt dan ook niet over een veilig en redelijk vestigingsalternatief.

De beslissing van het CGVS is bijgevolg niet in overeenstemming te brengen met de huidige situatie in het Iran, die wordt gekenmerkt door de verschillende misdrijven tegen de menselijkheid die er plaatsvinden en is dan ook in strijd met artikel 48/4 Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande komt verzoeker aldus in aanmerking voor de subsidiaire bescherming.

Het middel is bijgevolg ernstig."

2.3. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofdorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen en in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

2.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog een aantal foto's bij het verzoekschrift en legt ter terechtzitting een bundel foto's neer – zonder verdere duiding – waaruit andermaal zijn aanwezigheid bij KDPI-activiteiten, waarvan reeds foto's werden voorgelegd, in België blijkt (bijlage 2).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Artikel 57/7*bis* van de Vreemdelingenwet werd opgeheven met ingang van 1 september 2013. Hoe dit artikel geschonden zou kunnen zijn door de bestreden beslissing die dateert van 14 oktober 2020, kan dan ook niet worden ingezien en wordt door verzoeker niet uitgewerkt.

3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist voorts dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Artikel 48 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Kan als vluchteling worden erkend de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden die te dien einde gesteld worden door de internationale overeenkomsten die België binden”*. Verzoeker beargumenteert niet *in concreto* hoe het voornoemde, op algemene wijze geformuleerde artikel door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden zodat de schending ervan niet dienstig wordt aangevoerd.

Verzoeker duidt evenmin welke bepaling(en) van artikel 49 van de Vreemdelingenwet hij *in casu* geschonden acht. Ook werkt hij niet uit op welke wijze deze zou(den) zijn geschonden. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

Betreffende de aangevoerde schending van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet, dient te worden vastgesteld dat verzoeker ook in dit kader nalaat te preciseren welke bepaling(en), opgenomen in dit artikel, hij te dezen geschonden acht. Verder geeft hij hieromtrent niet de minste verdere duiding. Bijgevolg wordt ook deze schending niet op dienstige wijze opgeworpen.

3.3. Waar verzoeker verwijst naar artikel 4, § 4 van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 dient, overeenkomstig het bepaalde in artikel 40, tweede lid van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011, in samenlezing met bijlage II bij deze richtlijn, deze verwijzing te worden gelezen als verwijzing naar de overeenstemmende paragraaf in artikel 4 van deze laatste richtlijn.

Dient in dit kader voorts te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013. De door verzoeker aangehaalde bepaling is omgezet naar Belgisch recht in artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker zich te dezen niet dienstig en rechtsgeldig beroepen op de schending van deze in de voormelde richtlijn opgenomen bepaling.

Met de inhoud en de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet wordt in hetgeen volgt terdege rekening gehouden.

3.4. Dient verder te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.5. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.6. Verzoeker stelt dat hij zijn land van herkomst heeft verlaten en niet kan terugkeren naar dit land omwille van zijn engagement en betrokkenheid bij KDPI-activiteiten.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst dient er op gewezen te worden dat u niet hebt kunnen overtuigen met uw kennis van de KDPI. U weet weliswaar o.a. waarvoor de afkorting KDPI staat (CGVS P.12), wie haar stichter is (CGVS p. 12), wat er zich in Mahabad heeft afgespeeld (CGVS p. 12), en wanneer het laatste congres heeft plaatsgevonden (CGVS p. 12). Dat u voorgaande algemene en vlot instudeerbare kennis kan presenteren vormt echter geen bijdrage tot de geloofwaardigheid van uw rol als sympathisant binnen de partij. Zo mag er van u, een sympathisant van de KDPI, toch verwacht worden dat u op de hoogte bent van de belangrijke koerswijziging, zijnde het federalisme, dat overeengekomen werd op het laatste partijcongres (CGVS p. 13). Even verwonderlijk is de vaststelling dat u niet op de hoogte blijkt van de heropname van de gewapende strijd door de KDPI. Naast de bekendheid van de partij in Iraans Koerdistan wijst u er als een van de redenen dat u voor de KDPI koos op dat de KDPI niet in gewapende strijd maar in dialoog gelooft (CGVS p.11). Nochtans herriep de KDPI in 2016 haar staakt-het-vuren met de Iraanse staat en nam ze terug de wapens op. Dat u die in 2017 als sympathisant tot de KDPI toetrad en een broer zou hebben die als strijder voor de KDPI actief is dit niet zou weten valt niet voor te stellen. Aangezien u meermaals benadrukt dat het vreedzame karakter van de KDPI u aansprak ondermijnt uw onwetendheid het geloof in uw toenadering tot deze partij (CGVS p. 11,13). Tevens mag er van u verwacht worden dat u weet in welk opzicht de KDPI verschilt van de PJAK. U kan slechts aangeven dat KDPI door middel van dialoog haar doelen wil bereiken terwijl PJAK aan de gewapende strijd doet (CGVS p. 12). Dat u slechts dit verschil, dat u zoals hierboven aangehaald bovendien foutief weergeeft, kan aanhalen wijst er allerminst op dat u in Iran of in België nauw bij de Koerdische kwestie betrokken bent. Voorts weet u evenmin dat leden pas een lidkaart krijgen na de Peshmerga training (CGVS p. 13) en zou u op de hoogte mogen zijn van de duur van de Peshmerga training (CGVS p. 13), zijnde drie maanden, indien uw broer daadwerkelijk deze training doorliep. Tenslotte zou u ook deugdelijk moeten kunnen antwoorden op de vraag hoe sympathisanten georganiseerd zijn (CGVS p. 13), hetgeen u nalaat te doen. U kon echter met geen van uw antwoorden overtuigen, hetgeen toch wel opmerkelijk te noemen is voor iemand die naar eigen zeggen sympathisant werd voor zijn volk (CGVS p. 11).

Dat u in tegenstelling tot wat men van het engagement van een sympathisant mag verwachten, niet kan overtuigen met een deugdelijk kennis van de partij, doet dan ook sterk afbreuk aan uw daadwerkelijk engagement in Iran. De aanbevelingsbrief die u neerlegt, kan voorgaande vaststelling geenszins ombuigen. Het gegeven dat u warrig blijft over de wijze waarop u die brief hebt bekomen (CGVS p. 5), is alvast geen toonbeeld van oprechtheid. Zo verklaart u eerst zelf contact genomen te hebben met het KDPI-kantoor in Parijs, later verklaart u via Parijs naar Irak doorgestuurd te zijn en nog later verklaart u dat het door uw broeders B. (...) en Az. (...) geregeld werd (CGVS p. 5). Geen van deze werkwijzen komt echter overeen met de procedure voor dit soort attesten (kopie in het administratief dossier) zoals die op de website van de KDPI werd omschreven, een website die u als sympathisant overigens niet blijkt te kennen (CGVS p. 6). De brief werd overigens op 24 juli 2019, na uw verzoek om internationale bescherming opgemaakt en maakt een expliciete vermelding van uw verzoek. Het hoeft dan ook niet te verbazen dat het gesolliciteerd karakter elke objectieve bewijswaarde van deze brief ontnemt. Voorgaande vaststelling, alsook uw minimale kennis van de KDPI zetten de geloofwaardigheid van uw verklaringen m.b.t. uw engagement bij de KDPI op de helling en komen uw verzoek om internationale bescherming niet ten goede.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Ten onrechte tracht hij zijn voormelde, gebrekkige verklaringen omtrent de KDPI immers te minimaliseren. Gelet op zijn eigen, voorgehouden profiel en activiteiten en deze van zijn broer, mochten van hem inzake het voorgaande weldegelijk meer gedegen verklaringen worden verwacht. Dat hij niet op de hoogte bleek van de koerswijziging van de KDPI, evenmin bleek te weten dat deze partij de gewapende strijd weer opnam, niet kon aangeven waarin de KDPI verschilt van de PJAK, onwetendheid tentoonspreidde omtrent de toetreding tot en het lidmaatschap van de KDPI en niet bleek te weten hoe sympathisanten georganiseerd zijn, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden politieke profiel en engagement. De vaststellingen omtrent de door hem neergelegde aanbevelingsbrief, laat verzoeker verder geheel ongemoeid. Evenmin vecht hij de vaststelling aan dat hij de website van de partij niet bleek te kennen. Bijgevolg blijven deze vaststellingen onverminderd overeind.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Vervolgens moeten er vraagtekens geplaatst worden bij uw verklaringen i.v.m. uw activiteiten bij de KDPI in Iran. De door u verklaarde werkwijze van het vervoer waarbij u telkens dezelfde route nam (CGVS p. 14, 15) en de pakketten in het openbaar overhandigde aan S. (...) (CGVS p. 15, 16), die u naar eigen zeggen wel uw vriend zou zijn maar als u gevraagd wordt over hem te vertellen moet toegeven dat u hem niet kent. U bewijst vervolgens uw onwetendheid over hem door te moeten toegeven dat u zijn volledige naam niet kent, dat u geen idee heeft van zijn functie binnen de partij en slechts veronderstelt dat hij ook een sympathisant is (CGVS 13, 15, 16). Aangezien uw deze man niet alleen als uw vriend maar ook die van uw broer aanduidt en stelt dat uw broer telkens contact had met S. (...) kunnen uw verklaringen geenszins overtuigen (CGVS p.11,14). Op de verspreiding van propaganda die ingaat tegen de krijtlijnen van het regime in Iran staan immers zware straffen. Men zou dan van zowel uw opdrachtgever, als uzelf kunnen verwachten dat er diverse routes worden genomen, u geenszins in het openbaar nabij een rond punt uw lading aan S. (...) zou overdragen (CGVS p. 16) en u zich tenminste wat meer zou informeren over voorgenoemde (CGVS p. 15, 16). Dat u met uw verklaringen een beeld tracht te schetsen dat geenszins overeenkomt met wat men mag verwachten in de geest van uw verklaringen, doet dan ook sterk afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde activiteiten voor de KDPI in Iran.”

Verzoeker slaagt er in het geheel niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Dat verzoeker benevens diens voornaam nagenoeg niets wist te vertellen omtrent S., is gelet op de door hem geschetste context niet aannemelijk. Het was geenszins onredelijk om van hem te verwachten dat hij zich, al was het maar via zijn broer, enigszins over deze persoon zou hebben geïnformeerd alvorens zich aan dergelijke risicovolle praktijken te wagen. Minstens kon worden verwacht dat hij zich hierover achteraf terdege zou hebben geïnformeerd via zijn broer, al was het maar om zijn verzoek om internationale bescherming te kunnen staven aan de hand van de nodige achtergrondinformatie. Dat verzoeker enerzijds beweert dat hij meermaals met S. in contact zou hebben gestaan, dat deze persoon een vriend was van en in contact stond met zijn broer, dat hij herhaald een pakket aan deze persoon leverde en dat hij deze persoon zelfs dusdanig vertrouwde dat hij hem zijn wagen uitleende doch anderzijds zelfs diens volledige naam niet kende, niet wist wie S. was, niet wist hoe deze persoon met zijn broer communiceerde en niet kon aangeven welke functie deze persoon had binnen de partij (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p.13-16), kan bezwaarlijk ernstig worden genomen. Hoe dan ook laat verzoeker de overige, terechte vaststellingen omtrent de kennelijk onaannemelijke, door hem geschetste gang van zaken, volledig onverlet. De Raad treedt verweerder bij waar deze oordeelt dat het manifest onaannemelijk is dat verzoeker bij het afleveren van dermate gevoelige en gevaarlijke pakketten aan S. steeds dezelfde route zou hebben gebruikt en deze pakketten steeds op dezelfde, openbare plek nabij een rondpunt aan S. zou hebben overhandigd.

Verzoeker laat de bestreden beslissing daarenboven geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“Ook uw verklaringen i.v.m. de vervolgingsfeiten die u in Iran omwille van uw engagement voor KDPI zou hebben gekend doen uw verzoek geen goed. Zo is het toch wel merkwaardig te noemen dat de beruchte Iraanse inlichtingendienst pas een dag nadat men uw wagen gevonden had, inclusief boorddocumenten en propaganda van de KDPI, zou langskomen bij uw thuis om verhaal te halen (CGVS p. 13, 14, 16, 17, 18). Gelet op het uitgebreide netwerk van het Ettala'at, kan er van hen verwacht worden dat zij niet veel later na de vondst van uw wagen met KDPI propaganda aan boord, reeds bij u thuis zouden aankloppen. Dat zij niet eens de moeite zouden nemen om ook eens bij uw schoonouders langs te gaan (CGVS p. 17) maakt uw verklaringen nog onwaarschijnlijker. Het hoeft u dan ook niet te verrassen dat u met het geheel van bovenstaande er niet in geslaagd bent uw activiteiten bij de KDPI en daaruit voortvloeiende problemen in Iran, aannemelijk te maken. Bovenstaande vaststellingen doet uw verzoek om internationale bescherming dan ook sterk afbrokkelen.

Voorts dient er nog op gewezen te worden dat u tegenstrijdige verklaringen hebt afgelegd m.b.t. wat er met S. (...), de man die uw auto leende, gebeurd is. Tijdens uw eerste interview bij de DVZ verklaarde u dat hij werd gearresteerd (CGVS-vragenlijst, vraag 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud verklaart u echter dat hij is kunnen vluchten (CGVS p. 17). Geconfronteerd met deze inconsistentie zegt u niet verklaard te hebben dat hij gearresteerd werd (CGVS p. 14), hetgeen opmerkelijk is daar u bij aanvang van het onderhoud nochtans gevraagd werd of u opmerkingen had bij het eerste interview (CGVS p. 2). Ook met betrekking tot de inval van het Ettala'at legt u tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u tijdens uw eerste interview dat uw vader en uw broer tijdens de nacht van 24 op 25/6/1397 gearresteerd werden tijdens een huiszoeking bij uw thuis (CGVS-vragenlijst, vraag 5). Tijdens uw onderhoud op het CGVS verklaart u echter dat men een dag nadat men uw wagen op 24/6/1397 gevonden had bij uw thuis langs kwam (CGVS p. 17). Van een verzoeker om internationale bescherming kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij de bevoegde autoriteiten van zijn gastland correct en eenduidig inlicht over de

toedracht van zijn vlucht. De vaststelling dat u opeenvolgend tegenstrijdige verklaringen aflegt m.b.t. centrale elementen in uw relaas, doet verder afbreuk aan uw bewering dat u in de problemen bent gekomen n.a.v. het vervoer van KDPI-propaganda in Iran.

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemeoid laat, onverminderd gelden.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde activiteiten en problemen in Iran en aan de hieruit voortgesproten, concrete vrees voor vervolging.

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing eveneens met recht gemotiveerd:

“Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de gegronde vrees of het reële risico op respectievelijk vervolging of ernstige schade van cruciaal belang. Hierbij moet rekening worden gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke, dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden is er sprake van een reëel risico op vervolging of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn of indien het opportunistische karakter van voornoemde activiteiten voor eenieder duidelijk is met inbegrip van de nationale overheden. Wat u betreft zijn er geen elementen voorhanden die het tegendeel suggereren. Zo dient er op gewezen te worden dat uw activiteiten in België geenszins gericht zijn op het Iraanse regime. U verklaart immers zelf dat u een conferentie in Gent bijwoonde, een herdenking voor Dr. Ghossamlo aan het Europees Parlement bijwoonde, mee betoogde tegen de Turkse aanval op Afrin in Syrië, een Nawroz feestvierde, en tenslotte een conferentie bijwoonde over de delen van Koerdistan (CGVS p. 11, 19). Nergens uit uw verklaringen noch uit uw de foto's of uw sociale mediaaccounts blijkt dat u zich zou gericht hebben tegen het Iraanse regime of hebt deelgenomen aan evenementen aangaande Koerdische zaak in Iran. De door u neergelegde foto's van deze activiteiten, die op uw Facebookaccount werden hernomen, bieden slechts een verslag van een eenmalig engagement waarbij u deel uitmaakt van een groter geheel van aanwezigen. Louter uit uw deelname aan deze protestactie of de publicatie van de foto's op uw Facebookaccount kan niet opgemaakt worden dat de Iraanse autoriteiten van uw aanwezigheid op de hoogte zouden zijn, laat staan dat u omwille van een verondersteld ernstig politiek engagement geïsoleerd zou worden door de Iraanse autoriteiten bij een eventuele terugkeer, noch geeft u dit zelf aan doorheen uw verklaringen. Dat u uzelf hierbij uitvoerig in beeld tracht te brengen doet overigens sterk twifelen aan de ware toedracht van uw aanwezigheid op voorgenoemde evenementen.

Te meer blijkt uit de beschikbare informatie dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, gelet op de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Hij vergenoegt zich er immers toe te wijzen op zijn deelname aan de voormelde activiteiten in België, ter staving hiervan opnieuw enkele (deels dezelfde en voor het overige vergelijkbare) foto's aan te reiken en boudweg te plegen dat de autoriteiten van zijn deelname aan deze activiteiten op de hoogte zouden zijn. Verzoeker laat echter na dit ook maar enigszins te staven of aannemelijk te maken en reikt niet één concreet en objectief element aan waaruit dit zou kunnen worden afgeleid; laat staan dat hij zou aannemelijk maken dat hij daardoor zou dreigen te worden geïsoleerd of vervolgd. Verzoeker toont gelet op het voorgaande in het geheel niet aan dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst ook maar iets zou dienen te vrezen ten gevolge van zijn deelname aan enkele KDPI-activiteiten in België, die gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn eerdere engagement, activiteiten en problemen daarenboven kennelijk is ingegeven van uit louter opportunistische redenen en met het oogmerk om deze aan te voeren in zijn voorliggende verzoek om internationale bescherming.

De overige door verzoeker neergelegde stukken en documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Gelet op het voorgaande, is verzoekers verwijzing naar algemene informatie omtrent de situatie voor politieke opposanten in Iran verder niet dienstig. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft

geen betrekking op verzoekers persoon. Dergelijke algemene informatie kan geenszins volstaan om aan te tonen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoeker dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde, hoger besproken asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Waar verzoeker op algemene wijze poneert dat de huidige situatie in Iran zou worden gekenmerkt door verschillende misdrijven tegen de menselijkheid, dient voorts te worden opgemerkt dat hij nalaat deze bewering nader te onderbouwen en dat hij ter staving van deze bewering geen informatie bijbrengt. Aldus toont verzoeker in het geheel niet aan dat de situatie in zijn land van herkomst van zulke aard zou zijn dat deze beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet en maakt hij niet aannemelijk dat hij op grond van deze bepaling in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Gelet op het voorgaande toont verzoeker niet aan dat hij vroeger reeds vervolgd is geweest of slachtoffer is geweest van ernstige schade. Derhalve kan hij zich te dezen niet dienstig beroepen op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend eenentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT